

dom osv. og dermed også for iværksætter, innovation og de tanker, som vi i dag hører Venstre tale for. Tværtimod gik man strengt og målrettet efter de boglige fag; nu skulle vores børn lære noget mere.

Jeg glæder mig over, at vi har fået den anden dimension med også hos Venstre, for jeg tror, det er forudsætningen ikke bare for, at flere starter som selvstændige erhvervsdrivende, men også for, at vi generelt får et væsentlig bedre arbejdsmarked med nogle medarbejdere, som er i stand til at sætte mere skub i tingene. Så jeg glæder mig over det.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Anders Mølgaard har ordet for en kort bemærkning, og så kan vi vist gå videre i ord-førerækken.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Jeg forstår, at der er megen glæde i dag, også hos Socialdemokratiet, og det er jo glædeligt.

Men mig bekendt deltog fru Lissa Mathiasen ikke i de drøftelser, der pågik i 2-3 år, og derfor har jeg svært ved at forstå, at fru Lissa Mathiasen har haft mulighed for at vurdere Venstres indsats og argumentationer vedrørende formålsparagraffen.

Jeg erindrer i hvert fald fra de talrige møder, jeg deltog i både med den tidligere og med den nuværende undervisningsminister – og det var en proces, der stod på i 2-3 år, og hvor formålsparagraffen var uhyre central, fordi den nærmest er grundloven for hele vores folkeskole – at noget, vi lagde megen vægt på, faktisk var kulturbegrebet.

Man kan roligt sige, at selvstændighedskulturen er noget centralt, når vi taler om det kulturgrundlag og de værdier, som vi finder er vigtige, og vi lagde megen vægt på, at det var vigtigt, at folkeskolen skulle stå på to ben, nemlig et øget kendskab til vore rødder og de værdier, som vi bærer med os fra vore rødder – og dér mener jeg selvfølgelig at selvstændighedskulturen er central – og så et øget kendskab til de globale værdier, altså hvad der foregår i den globale landsby.

Så jeg er selvfølgelig dybt uenig i fru Lissa Mathiasens udlægning, og jeg finder heller ikke, at fru Lissa Mathiasen har mulighed for at vurdere det, da fru Lissa Mathiasen ikke har deltaget i forhandlingerne.

Frank Dahlgaard (KF):

Det kan jo være meget underholdende at have Enhedslisten i Folketinget, men det er en underholdning uden vitaminer. Klassekampen er død og aflæst for længe siden – heldigvis for det!

Den danske vikingeånd er ikke, hvad den har været, konstaterer undervisningsministeren i sin redegørelse, og det er jo rigtigt. Men den er heldigvis ikke helt død. Håbet om at blive selvstændig lever hos de unge, og ønsket og lysten er der, men troen på det er ikke mere, hvad den har været.

Det fremgår af en analyse fra Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende, som bliver offentliggjort i løbet af et par dage, og som er baseret på en indsamling af svar i januar 1996, og som viser, at næsten halvdelen, 45 pct., af eleverne på 9. klasses trin hellere vil være selvstændige erhvervsdrivende end lønmodtagere, men at det er kun 18 pct., som faktisk regner med at blive selvstændige og ikke lønmodtagere, og det kan jo give anledning til bekymring.

Det kan den del af undersøgelsen også, som viser, at det, de unge sætter højest i dag med henblik på et arbejdsliv, er en god indtægt; det sætter de højere end tryghed, men tryghed er nummer to foran karriere, der er nummer tre, og som nummer fire kommer faglige udfordringer.

Der er nogle af os, der kunne ønske os, at de faglige udfordringer var kommet højere op, og der er altså tale om, at mange unge er blevet tryghedsnarkomaner ligesom deres forældre, og det skal der laves om på, og hertil er redegørelsen og de initiativer, der er iværksat, et godt bidrag.

Der er 59 initiativer i alt, som skal få de unge til at gå i gang og få ikke bare lyst, men også tro på, at det kan blive til noget at blive selvstændig. Det vil formentlig føre til en om ikke syndflod så dog pæn bæk af glittede brochurer og foldere og papirer. Sammen med kurser og seminarer og efteruddannelse af lærere og virksomhedsspil i skolen skal det give en holdningsbearbejdning, der skal få de unge til også at få troen på, at det kan lade sig gøre at blive selvstændig.

Det er meget godt, og det støtter vi fra Det Konservative Folkepartis side – vist gør vi det. Men regeringen skal ikke tro, at den kan genoplive den gamle danske vikingeånd med brochurer og kurser og saglig oplysning om det at være selvstændig. Man kan tværtimod frygte, at en oplysningskampagne om tilværelsen som selvstændig, der kører alt for meget og for ensidigt